De Glazekas was 115 jaar in bezit van Eijssen

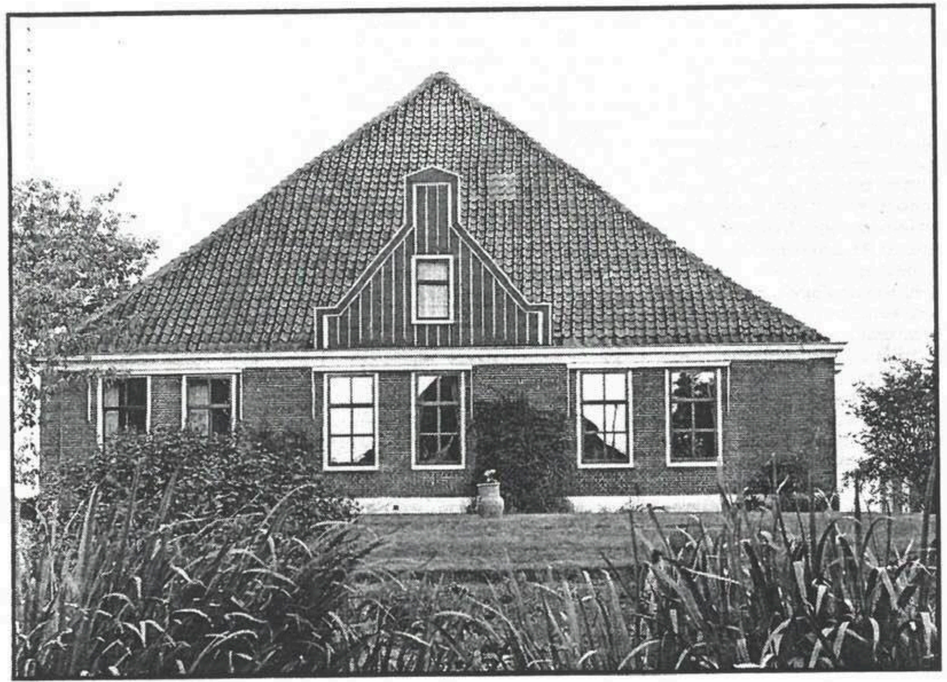

De Glazekas, Hobrederweg 13 te Beemster. Foto Studio Wick Natzijl

Van onze verslaggever
ED DEKKER

BEEMSTER — Ze overwegen sterk hun woonboerderij aan de Hobrederweg weer een naam te geven. De Beemster stolp heeft vroeger twee namen gehad: 'De Glazekas' en 'Voorzorg'. De eerstgenoemde spreekt hen het meeste aan, Burney Beugel (1962) en zijn vrouw Ellen Dobber.

De aanduiding De Glazekas duikt in de eerste helft van de vorige eeuw op in notariële acten, om later weer te verdwijnen. In 1987, tijdens de viering van het 375-jarig bestaan van de Beemster, keerde de naam terug, dank zij de toenmalige huurders Jan Tol (1954) en zijn echtgenote Carla Boots. Een jaar later verhuisde de naam mee naar Middenbeemster.

Ondernemer Burney Beugel kocht in 1992 de stolp van Cornelis Aris Francis (1940), landbouwer elders in de Beemster.

Nooit gedacht

Die had het eigendom in 1977 overgenomen van Jacob Brommersma (1887-1987). Van 1933 tot 1978 boerde er een Brommersma. Zoons Arie (1925) en Maarten (1920-1990) volgden na vader. Brommersma sr., aanvankelijk huurder, kocht de stolp in 1955 van de familie Eijssen. Hij noemde de hoeve 'Voorzorg'. De aankoop was uit voorzorg voor zijn twee kinderen.

De boerderij was 115 jaar in bezit van de familie Eijssen. Landman Hendrik Eijssen (1787-1863) was de eerste. Simon Willem Eijssen (1887-1959) verkocht de stolp in 1955 aan Jacob Brommersma. Deze Simon Willem had de boerderij gekocht uit de nalatenschap van zijn halftante Antje Eijssen-Eijssen. Onder de Eijssens droeg de hoeve geen naam. „Wij hadden het altijd over de boerderij van tantje Antje", vertelt Jan Hendrik Eijssen (1922) uit Heiloo, zoon van genoemde Simon Willem Eijssen.

Een broer van tantje Antje, Jan Hendrikszoon Eijssen (1859-1933), is de oprichter van de Koninklijke Kaasfabrieken Eyssen. Deze onderneming verhuisde in 1929 van Oosthuizen naar Alkmaar om er in 1988 terug te keren. Met het vertrek eind vorig jaar van Jan Willem (1954, zoon van genoemde Jan Hendrik uit Heiloo) werkt er geen Eijssen meer bij de kaasfabriek. Het bedrijf is nu van de Friese onderneming Frico Domo.

Rijper ondernemers

Tantje Antje, Antje Eijssen Hendriksdochter (1862-1954), en haar man Hendrik Eijssen Janszoon (1848-1929), een achterneef, woonden op De Glazekas. Haar vader zat op Graan na Vee, een boerderij schuin aan de overzijde. De Glazekas was eerder eigendom van haar schoonmoeder, veehoudster Wolmet Doets (1823-1879), weduwe van Jan Eijssen (1823-1861). Wolmet Doets kocht de boerenplaats in 1863 uit de boedel van haar schoonvader Hendrik Eijssen (1787-1863). Deze Hendrik Eijssen, met zijn ouders wonend op Graan na Vee, trouwde met zijn buurmeisje, Maartje Klerk (1786-1840) van De Glazekas. Vader Cornelis Klerk (1758-1839) liet deze hoeve, die hij in 1826 had gekocht, na aan zijn dochter.

In akten van Cornelis Klerk wordt de naam De Glazekas genoemd. Naar de herkomst van deze naam moet worden gegist. Er kan geen relatie worden gevonden met het geslacht Glazekas, dat in de zeventiende eeuw in Alkmaar en later in Langedijk opduikt. Eind achttiende eeuw woonden er Glazekassen in De Rijp, gefortuneerde ondernemers. Klaas Glazekas (circa 1732-1801) zat in De Rijp in de graanhandel. Ook deze Glazekas heeft de boerderij aan de Hobrederweg niet in bezit gehad.

Moet worden gezocht naar een letterlijke betekenis? In zilverkashouders werden vroeger kostbare bezittingen uitgestald. Werd geduid op de pronkkast-met-ruitjes, die in de achttiende eeuw bij de welgestelde boerenstand tussen de bedsteden stond? Of moet worden gedacht aan een hoeve met veel raampartijen, waardoor enige opzichtigheid in de volksmond leidde tot een spotnaam? Hoe dan ook, Burney en Ellen vinden het een intrigerende naam.